

## **Kázání pro Opatovice 1.11.2020, karanténní**

**biblická čtení: Sk 21,17-22,30** (jako čtení k domácím bohoslužbám lze zvolit Sk 21,19-34, podstatný je též závěr Sk 22,23-30), **1 Kor 9,19-22**

Milí bratři a milé sestry,  
zdravím vás apoštolským pozdravem: Milost vám a pokoj od Boha Otce našeho i Pána Ježíše Krista. Posílám vám další kázání. Jak jste si jistě všimli nedoplňuji všechny modlitby ani čísla písní. Řekl jsem si, že vám dám prostor vybrat písně podle svého a pomodlit se vlastními slovy. Jen po kázání připojuji modlitbu vyplývající ze slov kázání. Můžete ji ale klidně pozměnit či podle svého.

Milí bratři a milé sestry,  
apoštol Pavel jakoby spory a problémy přímo přitahoval! Vždy když někam přišel, velice rychle si získal jak stoupence, tak nepřátele. Přitom se nedá říct, že by provokoval záměrně. Někteří úmyslně vyvolávají konflikty ve snaze donutit nerozhodné a lhotejné konečně k rozhodnutí a k činnosti. Naštvou vás tak, abyste už nemohli říct: „Mě je to jedno.“  
On už Ježíš varuje, abychom nebyli nemastní neslaní. U spousty témat se nemůžeme pořád tvářit, že se nic neděje, že se nás to netýká. Třeba znečištění přírody, lidská práva, hladomory v Africe a také víra. Já se však domnívám, že vyprovokovat někoho k rozhodnutí, moc nefunguje. Část lidí se totiž jen zbytečně urazí a zatvrdí, i když normálně by se s nimi dalo mluvit.

Například: Jestliže na vás v kostele budu křičet, že musíte správně věřit nebo půjdete do pekla, možná to některé z vás přivede k silnější víře, ale mnohé jiné bych už v kostele asi nikdy neviděl.

Já se proto snažím spíš to s lidmi probrat po dobrém. Nicméně ta výtky, abychom nebyli nemastní neslaní, a aby se víra nestala jen nepodstatným přílepkem našich životů, to platí stále.

Apoštol Pavel však neprovokuje záměrně. Sám to říká: byl jsem pro židy židem, pro Řeky Řekem. Jistého Timotea nechal dokonce i obřezat. Sám obřizku nepovažoval za nutnou, ale Timoteovo okolí ano. Díky tomu ho pak snáze přijali za faráře.

Pavel však rozhodně nebyl nemastný neslaný a ve víře vlažný! V podstatných otázkách se dokázal zabejčit jako nikdo jiný. Pro své názory a pro svou víru byl připraven trpět i zemřít. Proto konečně přišel do Jeruzaléma. A přinesl sbírku celé církve na zdejší chudé.

Jenomže pro místní je Pavel za provokatéra.

Šlo o nic menšího než Boží zákon. Židé věřili, že ho věřící má brát vážně a dodržovat.

I místní křesťané se domnívali, že by věřící měl pro evangelium také být ochoten něco udělat. Žít podle své víry i prakticky. Tedy podle zákona. Tak, abychom nebyli těmi lidmi, kt. jsou v neděli strašně zbožní a zbytek týdne strašní lotři. Pokrytci, kt. si z víry berou jen to, co se jim hodí.

No a Pavel se odvážil říct, že je něco ještě důležitějšího než Boží zákon! - Boží milost! Evangelium. Radostná zvěst o Kristu.

A proto nechtěl po pohanech dodržování všech přikázání SZ. Nicméně jeho epištoly jsou plné rad a pokynů, jak správně žít a věřit. Nebral to tedy na lehkou váhu.

To však jeho odpůrci nevěděli nebo jim to bylo jedno.

Když tedy přišel do Jeruzaléma, ani jeho souvěrci nevěděli, co s ním. Dosud totiž byli křesťané mezi židy jakžtakž přijímáni. Pokud měli židovský původ, mohli i do chrámu. Ale Pavel? Přijmout ho, znamenalo naštvat ostatní židy. A tak vymysleli plán – Pavel podstoupí několikatýdenní zasvěcování. Asi jako kdybyste se na měsíc stali mnichem či jeptíškou. Dnes je to zase docela populární.

Pavel tím ukáže, že je pravověrný žid a žádný odpadlík a bude klid. Pavel nic zlého provedl, ale podstoupil to, aby nebyla zlá krev. Vidíte, jak se snažil vyjít druhým vstříc? - Jak pohanům, tak židům.

Nebylo to však nic platné. Přišli jeho odpůrci z Asie (dnešního Turecka). A jakoby si chtěli dokázat, že jsou správní věřící, i když žijí mimo Izrael – hned na Pavla začali křičet. Mysleli si totiž, že do chrámu přivedl svého známého, kt. nebyl žid.

Přitom - Jak já bych byl rád, kdybyste někoho nového přivedli do kostela!

Jenomže oni na to nahlíželi jinak. Chrám byl svatý a oddělené místo. Příbytek Boží. - A aby Boha nikdo neznevětil a neurazil, měli uvnitř jakési zóny.

Uprostřed nejsvětější svatyně, kam se i velekněz skoro bál vstoupit. Kolem se nacházel prostor pro kněží, kt. jsou ověřeni, čistí a také dobře ví, jak se v chrámu mají chovat. Teprve pak byl prostor pro ostatní zbožné židy – nejdříve muže, pak i ženy. No a turisté a nežidovští věřící mohli až do té poslední vnější zóny – na nádvoří pohanů.

Šlo o to, aby se v chrámu nikdo nechoval nevhodně – třeba z neznalosti. Nebo aby si snad opilý výrostek nevylezl na oltář, což by se u nás teoreticky mohlo stát... Vymyšlené to měli dobře. Akorátže Bůh v tomto pojetí byl pro obyčejného smrtelníka téměř nedostupný. Nás by ani nepustili do kostela...

To, že Pavel žádné pohana dovnitř nepřivedl, nikoho nezajímalo. Čapli ho a začali tlouct jak smyslů zbavení.

Vyvolalo to takový poprask, že rázem přiběhli Římští vojáci, kt. se ustavičně báli vzpoury. A co prý se tu děje?

Podobně jako už tolikrát nikdo z rozčileného davu nedokázal vyjádřit jasné obvinění ani vysvětlení.

Velitel posádky tedy nechal P. uvěznit – na jednu stranu ho tím zachránil před davem a zároveň uklidnil dav tím, že narušitel je v kriminále.

Hned záhy se však ukazuje neprozřetelnost a nabubřelost Římských vojáků.

Je překvapí i to, že někdo z těch „primitivních židů“ umí řečtinu, tedy jazyk kulturního světa.

Měli totiž pramalé pochopení pro lidi, mezi nimiž měli udržovat pořádek. A ani je to nezajímalo. Po celou historii vojáci takto vyvolávají naprosto zbytečné konflikty – jako když do Jeruzalémského chrámu chtěli vrazit obraz císaře – každému, kdo trochu zná židovství, muselo být jasné, jak to lidi našťve. Římanům to bylo jedno.

Velitel Jeruzalémské posádky ale musel být obzvlášť natvrdlý, když zajatce, kterého dav chtěl ušlapat, nechá k davu ještě promluvit.

Přitom Pavel se i v této vyhrocené chvíli pokouší k posluchačům promluvit v dobrém a vše jim vysvětlit. Popisuje svou dramatickou cestu k víře, a proč káže pohanům.

Jenomže - „Víru Izraele nést pohanům? To je urážka! Jestli pohané chtějí slyšet o Bohu, pak mají přijít za Izraelem a podrobit se zákonu...“ - Dav se na Pavla vrhne a vojáci mají co dělat, by ho odvěkleli živého.

A velitel stráže pořád nechápe, co se stalo, a proč jdou lidé Pavlovi tak po krku. V tom bude nějaká levota. A na levotu není lepší lék než bičování. Však on ptáček promluví, co lidem venku provedl tak hrozného. - Ani to s ním nezkusí po dobrém. Bič to zařídí.

Jenomže Pavel má jedno eso v rukávu. Je římským občanem. Když byl Řím ještě republikou, občanství lidem zajišťovalo zákonnou ochranu. Měli právo na soud, na spravedlivé zacházení atd. A byli na to náležitě hrdí. V době Pavlově však Římské občanství znamenalo něco jako být šlechticem. I velitel posádky si ho musel draze koupit a ostatní si o tom mohli nechat jenom snít. Pavel se však jako Římský občan už narodil.

Ruka s bičem se rázem zastavila. Bičovat římského občana a bez soudu mu jakkoli ubližovat, zavánělo průšvihem.

Teprve nyní jsou ochotni se s Pavlem slušně bavit, dopřát mu soud a nejraději by ho tajně propustili a ušetřili si potíže.

Pavel se však za své privilegium nechce schovávat. Využije ho jen k tomu, aby před radou mohl obhájit a vysvětlit své učení. Tímhle způsobem se dostane až do Říma, kde nejspíš skončil na popravním špalku. Nevíme jistě.

Jisté je, že celou dobu neodvolal. Neutekl. A dál se snažil lidem vyprávět o Bohu, o Ježíšovi, o víře. O Boží milosti, která je větší než zákon a je otevřená pro každého z nás.

*Milý Bože, děkujeme ti, že jsi nám dal poznat milost, díky které i my máme naději na tvé království. Děkujeme, že nejsme odkázáni jen na tisíce nesplnitelných pravidel a zásad. A prosíme dej, aby se nám to nestalo výmluvou, proč nic nedělat a nedodržovat. Prosíme posil našeho Ducha a dej nám moudrost, abychom nebyli neteční, nemastní a neslaní. Zkrátka, abychom si v důležitých věcech dokázali postavit hlavu a přitom uměli druhým vyjít vstříc tak, jako ty jsi vyšel vstříc nám.*

*Prosíme ochraňuj nás před neporozuměním a hádkami. Prosíme obrus naši ješitnost a pýchu. A pomoz nám dobrat se pravdě. Nalézat usmíření.*

*Prosíme ochraňuj naše blízké před zákeřnými nemocemi a ostatním zlem, co ho jen ve světě je.*

*+vlastní prosba*

*+Otčenáš*

### **ohlášky:**

- Připomínám web naší církve, kde pod heslem „Církev doma“ můžete nalézt skutečné bohatství programů, písní, namluvených knih o víře k poslechu pro malé i velké.

<https://www.e-cirkev.cz/clanek/6621-Cirkev-doma/index.htm>

- Rovněž tam lze nalézt i seznam našich sborů, kt. přes internet dělají přímé přenosy bohoslužeb. Nebo lze sledovat bohoslužby na čt2, tento týden katolické. A samozřejmě si můžete udělat domácí bohoslužby.

- Přišly tiskoviny Český Bratr a Kostnické jiskry. Některé se mi snad podaří příležitostně rozvést. Pokud by však někdo z vás, co odebíráte, měl cestu kolem, zavolejte a rád vám je předám.

- Pokud máte doplnění k ohláškám, něco, co by mělo zaznít apod. neváhejte mi dát vědět, rád to doplním na další týden.

**poslání:** Ř 12,17-18

**požehnání:** Ať vám Bůh žehná a chrání vás ode všeho zlého nyní i navěky. Amen.